

— Viša deželna sodnija je v vsem potrdila sodbo prve stopnje zoper vrednike: gospoda dr. Keipp-a, dr. Tkalac-a, žl. Delpiny-a, Fridman-a, Eurich-a in Ott-a.

— „Ost und West“ je v svojem predposlednjem listu sprožil lepo misel, naj po izgledu nemških, francozkih in angležkih učenih mož tudi učeni Slovani vsako leto napravljajo tu ali tam znanstveni zbor in s tem začnejo prihodnje leto na čast tisočletnici, ko sta Ciril in Metod Slovanom prižgala luč kristjanstva.

— Gosp. Hassa je dobil dovoljenje, da bo avstrijsko blago, katero pride iz londonske razstave nazaj, 15. oktobra razstavil na Dunaji v Dianini dvorani na ogled.

Iz Trsta. Cesarski ukaz od 4. t. m. zapoveduje, da se ima sedanji mestni odbor razpustiti in o 4 tednih nova volitev odbornikov biti.

Hrvaško. Pismo, s katerim so preuzvišeni škof Štrossmayer predsednici gospejnega odbora za podporo Črnogorcov, gospej Ljudmili Dutkovičevi v Zagreb poslali v „Novicah“ že omenjenih 100 cekinov, se glasi tako-le: „Blagorodna gospá! Naši hrcegovaški in črnogorski junaki prelivajo kri svojo za najsvetejšo stvar na tem svetu — za vero in svobodo svojo. Grozni oni vihár, kateri danes Črnigori — gnezdo sokolov — tako strašno pretí, pretil je nekdanjemu kršanstvu in celi zapadni omiki, ktera se iz kršanstva snuje. V starih časih je sloga kršanskih vladarjev se stavila v bran ljutemu napadajanju. Beligrad in Pešta sklonila sta svoj vrat pod tuji jarm; al Dunaj osvobodí Sobiesky in Zagreb junáška roka naših prededov. Ako bi se to ne bilo zgodilo, Bog vé, kakovo bi bilo sedaj obličje zapadnih dežel evropejskih. Danas je drugače. Danas žalibog! ljubezni in slogi na svetu ni sledú ne tirú; ljudje in narodi so umehkuženi, oslabei, obnemogli. Tista omika, ktera se oholo šopiri po gostivnicah in javnih ulicah, kavo in tabak srče, ne mara kar nič za križ in sveto vero. Sopet druga omika z očali na nosi cení nekršene za bolj omikane in podpore bolj vredne od kršanskih Slovanov, češ, da ti so neumni in sirovi; al ona pozabi, kaj bi bilo ž njo, ako bi ne bili krvavi slavjanski boji sence deleč okrog metali, pod katero je lahko bilo se širiti, razvijati in modre bukve pisati. Strašno oslepljenje je, zagovarjati in podpirati trinoga in krvavega sovražnika, kateri ključé za ječo nosi in verige kuje. Zgodovina se bo kadaj čudila in zavzela, da so bili zbori slavni, kateri so se o marsičem pogovarjali, kateri so z željami in besedami dalječ segali, al o najvažnejšem dogodku niso zinili ne besedice. Oj! kako presejana modrost, oj! kakošen komentar lepe bratske vzajemnosti in ravnopravnosti! Al naj si bodi kakor kolj, pravična kri bo prišla gotovo do srca Božjega in ga ganila k usmiljenju do naroda, kateri že toliko stoletij za svoje svetline toliko trpi. V srcu Božjem vsem narodom eno je mesto in enako pravo do milosti in usmiljenosti njegove. Nam Hrvatom nikdo ne zameri, da skelečo bolečino starih svojih ran še današnji dan čutimo, da se žalimo in tožimo, da smo brez svoje krivice razcepljeni in oslajeni, da nam vest in duša pripustiti ne more gledati, kako naše brate koljejo in ubijajo. Nam Hrvatom noben pošten človek ne zameri, da brata in prijatla v boju in nesreči, kadar več ne more drugači biti, saj z vročo željo spremljamo, naj mu Bog pomaga, da ga enkrat za vselej osvobodí sovražnikov njegovih; mi Hrvatje bi bili res Kain ali neusmiljena zvir, ako bi tudi mi memo ranjega brata nečimerni šli, ko nas vse, kar je kršenemu človeku sveto, opominja, naj smo mu Samaritani, da mu z vinom in oljem rane izperamo in da ga po mogočosti upokojimo in rešimo. Vam, mila gospá, bo slava na veke, da ste se delu tako dičnemu na čelo postavili. Hvalim Boga, da me je blagoslovil, in pošljem stradajočim bratom v Hrcegovini in Črnigori 100 cekinov v zlatu. — V Djakovu 26. julija 1862.“

Ogersko. Še zmiraj se sučemo v starem kolobaru; le to je novo, da nam vsaki dan prinese kak načrt za spravo in porazumljenje med vlado in deželo; pri vsem tem pa vendar ne pridemo ne za stopnjo naprej. — Vladni časnik „Sürgöny“ je razglasil te dni lastnoročno pisimce, ki so ga ogrskemu dvornemu kancelarju grofu Forgaču Njih Veličanstvo iz Laksenburga 27. dne p. m. pisali o narodnih zadevah. Tako-le se glasi cesarjevo pismo: „Resna volja me je, da ravnopravnost vseh Mojih narodov resnica postane pa tudi vsem narodom, ki prebivajo v Moji ogrski deželi. Zato velevam dvorni kancelii, naj po dogovoru z deželnim poglavarjem ogrskim mi izroči osnovo postave, ktera jasno in natanko odločuje pravice, ktere zadevajo narodni razvitek in razvitek zastran jezikov tistih narodov na Ogrskem, kateri niso Magjari.“

Laško. Čedalje večé gibanje je na Laškem, in sicer tako, da zdaj in zdaj bo Garibaldi sprožil novo prekucijo. Pa kje? nobeden prav ne vé, vsak pa misli, da meri na Rim. Ker mu so kralj sardinski, vlada sardinska in cesar Napoleon hudo grajali presilno tiranje njegovo (ali resno ali le na videz? se bo še le pozneje pokazalo), je te dni v Rocci Palnubi nek tako-le srdito govoril: Kakor je zdaj, ne more dalje več ostati. Ker mi vlada zavera pot v Rim, bom se vzdignil zoper njo in zoper Francoze, ki branijo papeža. Rim mora naš biti po vsaki ceni. Rim ali pa smrt! Če mi obvelja moja, toliko bolje; — če ne, bom pokončal Laško, ktero sem sam naredil. — Da se po vsem tem bojo začele nove homatije na Laškem, je očitno. Zato menda iz toplíc hiti vojskovodja avstrijski Benedek na Laško nazaj.

Svicarsko. Iz Ciriha 4. avg. Košut je zdaj tukaj.

Črnogora. Poslednji čas ni bila sreča mila Črnogorcom, čeravno se bojujejo kakor oroslani, ker komaj 20.000 junakom črnogorskim nasproti stoji dvojna turška vojska od več kot 80.000 vojakov, „Srbobran“ v dopisu iz Črnogore toži, da jim Srbi, sami domá zapleteni v brambo zoper Turka, ne morejo priti na pomoč. — V takih okoljščinah ni nemogoče, da novica iz Trebinja od 9. t. m. je resnična, ktera pravi, da sta Omer paša in knez črnogorski ustavila za 4 tedne vojsko, od ktere pomirja vojskovodja črnogorski Mirko še pred enim tednom ni hotel nič slišati.

Turško. Iz Carigrada. Že več séj je bilo zastran srbskih zadev. Vlada turška še zmiraj misli, da cela Evropa ali saj kristjani turški so samo zavoljo nje na svetu; zato so ji zlo zoperi ti zbori, pri katerih se velike vlade evropejske vtikujejo v homatije srbske. Ali paša je rekel v prvi seji, da vlada turška ne za las ne odstopi od tega, da Srbija mora neutegoma orožje z rok položiti, sicer bo sultan po svoji volji vse druge strune napel zoper rajo (kristjane); tudi veliki vezir je to trdil, pa še pristavil, da Turki se nikdar nikoli ne bojo umaknili iz trdnjav podonavskih. Angležki in avstrijski poročnik sta v vsem potegnili s turškimi ministri, — pruski konsul je molčal, — le ruski je oistro govoril zoper turške zahteve, francozki in laški pa sta mu pomagala. Ker angležki in avstrijski poročnik nedotakljivost turškega vladarstva zagovarjata, pooblastenci vseh družih vlad pa hočejo, da naj razprave teh konferencij se razširijo tudi čez Črnogoro, Bulgarijo in vse kristjane na Turškem, je pač očitno, da pri tacih navskrižmislih ne bo pravega kruha iz take moke.

Listnica vredništva. Ker se nam je za današnji list toliko dopisov nabralo, da nismo mogli vsem kaj, prosimo za potrpljenje.

Kursi na Dunaji 12. avgusta.

5% metaliki 69 fl. 85 kr.

Ažijo srebra 28 fl. 50 kr.

Narodno posojilo 82 fl. 10 kr.

Cekini 6 fl. 20 kr.